

ligt, fordi det ikke skal betegnes som Andet, end det er. Det ser Thingets Standpunkt i Henhold til tidligere Mars Afstemning. I og for sig er det et fuldstændig tilstrækkeligt Tilskud til de militære Foranstaltninger i disse Aar, det tror jeg finantstelt vil kunne hævedes og godtgjøres; men jeg vil ikke have det betragtet som et Ultimatum, fordi jeg mener, at paa dette Omraade kan man ikke her i Thinget stille noget Ultimatum, da det vilde være mod det andet Things Net og mod den Forhandling, som vi ønske skal finde Sted. Men jeg tror — det skal jeg blot foreløbig sige — at det er et Forslag, som finantstelt ikke blot er fuldstændig forsvarligt, men som ogsaa, naar der tages Hensyn til, hvad der for Tiden kan gjøres, til tidligere Udgifter, og navnlig til tidligere Mars Bevillinger, er fuldstændig acceptabelt.

Scharling: Jeg tror ikke, det var ganske korrekt, naar den ærede Ordfører betegnede hele den første Række Vædringsforslag til § 22 som Gjengangere. Der er et Par af dem, om hvilke jeg ikke tror, det gjælder. Det ene er Nr. 126 om Betjeningen af Væsmateriellet for Søbefæstningen; saavidt jeg mindes, har dette Forslag ikke tidligere ligget for. Det gaar ud paa, at da det faste Mandstabs ikke er tilstrækkeligt til at betjene Væsmateriellet ved de Øvelser, der finde Sted, skal der leies Assistance til denne Betjening, og dette har Mindretallet ikke fundet Anledning til at nægte Bevillingen til. Heller ikke er Vædringsforslag Nr. 129 nogen egentlig Gjenganger. Man har tidligere negtet lignende Bevillinger til Erstatning for Afgang i Beholdningen af Rideskippager, men det foreliggende Forslag gaar ud paa, at da man nu, efter at have bragt normale Forhold til Bete, ikke ser sig i Stand til fremtidig at erstatte den stedfindende Afgang med det hidtil normerede aarlige Beløb, foreslaar man dette Beløb forhøiet. Udvalgets Mindretal har fundet denne Begjæring begrundet og derfor ikke tiltraadt Flertallets Forslag om at negte den. I Anledning af Vædringsforslaget 124, stillet af et enkelt Medlem, vedrørende Sekondlieutenantskolen paa Kronborg, vil jeg kun benytte Leiligheden til at opfordre den høitæredede Minister til at tænke paa, saa snart det er muligt og gjørligt, at komme bort fra at benytte Kronborg som Kaserne. Det vilde være høist sørgeligt, om dette, nu snart det eneste større nationale Bygningsmindesmærke her i Landet, skulde udsættes for at gaa til Grunde ved en saadan Benyttelse, og da det vistnok heller ikke i særlig Grad egner sig til denne Benyttelse,

antager jeg ogsaa, det vilde være i Militæretatsens egen Interesse at komme bort derfra, naar Leilighed dertil maatte gives. Jeg tilsæder mig derfor at opfordre den ærede Minister til at have denne Sag i Erindring. Hvad angaar Vædringsforslaget til § 26 IV. maa jeg bemærke, at da der Intet findes i Betænkningen til nærmere Begrundelse af det, er det mig ikke ganske klart, hvad Vædringsforslaget under Nr. 184 om at nedsætte Summen 60,500 Kr. til Prøver og Forsøg med 20,000 Kr. egentlig gaar ud paa. Thi efter hvad der er oplyst i Anmærkningerne, er det flere forskellige Formaal, som skulde fyldestgøres ved den opførte Sum, og hvilket af disse det egentlig er, man ikke vil have udført, er mig ikke ganske klart; jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind derpaa. Forslaget under Nr. 188: „Til Mindretallets Forslag“ havde Mindretallet i Fjor tiltraadet at udsætte Bevillingen af. Naar vi ikke ere gaaede med dertil i Aar, er Grunden jo ganske simpelt den, at vi i Fjor tiltraadte Flertallets Forslag i den Formening, at det kunde udsættes, men efter vor Mening kan det ikke vedblivende udsættes, og derfor have vi ikke kunnet følge Flertallet der i Aar. Med Hensyn til den i Vædringsforslaget under Nr. 189 nævnte Bevilling: „Til Retablering af den i sin Tid bestaaende Fond for Landkadetkorpset“, har Mindretallet udtrykkelig angivet, at det rettlige Spørgsmaal burde søges afgjort, inden man gif til den her foreslaaede Bevilling. Jeg kan kun i høi Grad beklage, at Flertallet har stillet Vædringsforslagene under Nr. 186 og 187. Ganske vist udtalte jo nu den høitæredede Ordfører, at dette ikke maatte betragtes som noget Definitivt, at der kunde forhandles videre derom, og at man jo kunde komme til et andet Resultat. Jeg beklager i høi Grad disse Vædringsforslag, thi derom tror jeg, at vi kunne være enige i al den Uenighed, der ellers er til Stede med Hensyn til Landets Forsvar, at de bestaaende Søforter, den bestaaende Søbefæstning ved Kjøbenhavn, skulde være saa god og tidsvarende som muligt for virkelig at kunne opfylde sit Diemed, og dertil kommer da i første Linie tidsvarende Kanoner, og navnlig saalænge man ikke vil gaa til en yderligere Udvikling af Søbefæstningen ved de andre foreslaaede Værker, maatte det jo være Opgaven at gjøre de bestaaende Dele af Søbefæstningen saa virksomme og betydningsfulde som vel muligt. Hvad Vædringsforslag Nr. 186 angaar, om en Bevilling til Anskaffelse af Positionsstyts, tror jeg ogsaa, man fra alle Sider maa er-